

(לג) בליל שבת, וביום שבת בין מנחה למעריב¹³⁴, יהיה אסור לבנות לא נשואות לטייל¹³⁵ בכנופיה ביער¹³⁶ או ברחוב, בקנס 20 רייכסטאלר. יועמדו משרתי הקהל להשגיח על כך, ויהיה להם רשות לזרוק על הבנות אשפה¹³⁷.

(לד) ב"ב ונערים זמין ניט טראגן ביאי החול אלכויטן די גלונטירט זיין איט זיידן לייג ואכ"ט אלכויטן אשי וויא מויך זיידן אענטל בקנס עטריק ר"ט :
(לה) בעלי בתים ונערים לא ילבשו בימי חול בגדים עם בטנה ממשי, וכל שכן לא בגדי משי, כמו כן לא מעילי משי; בקנס 20 רייכסטאלר.

(לה) בשבת ויום טוב זמין בעלי בתים קיין שבת אענטל טל אשי מפ' דיא טון גיאמכט זיין מאוריט בחרט לז טראגן - ובקנס עטריק ר"ט - רק הנערים דיא זיידן אענדיל טון האבן אעגן טראגן אבר אחרט בענטל הנ"ל ניט אמכן לז זמין מור קויפן :
(לה) בשבת ויום טוב, אסור בחרט לבעלי בתים ללבוש מעיל שבת¹³⁸ ממשי, אפילו התפורים כבר, ובקנס 20 רייכסטאלר. רק לנערים אשר יש להם כבר מעיל כזה מותר ללבושו, אבל אסור להזמין מחדש או לקנות; בעונש הנ"ל.

(לו) בלונטן מור ווייטן ברוקן זייט מאור בחרט לז טראגן :

134 "בין מנחה למעריב" - שודט: "zwischen der Abend und Späth-Schul" - בין מעריב למנין המאוחר. נראה שהתבלבל בין מנחה למעריב ובין שבת לחול, גם נראה מכאן שבימי החול היה מנין מאוחר למעריב בזמנו. וראה לעיל הערה 51.

135 "שפאצירן" - שודט: "כיוון שרווקות לא הולכות לבית הכנסת, לא לומדות תורה, ובשבת גם אסור לעבוד, לכן הבנות אוהבות להעביר את זמנם בשבת בטיול, ועכשיו נמנע מהמסכנות האלה גם דבר זה". על איסור דומה של טיול צעירים הגורמים לפריצות, ראה ד"ר לייב (ליאופולד) לווינשטיין, תקנות מדינות עלזס משנת תקל"ז, Blaetter, שנה ב, חוברת ג, עמ' 22, סעיף כג; Bernhard Wachstein (1868-1935), Urkunden und Akten zur Geschichte der Juden in Eisenstadt und den Siebengemeinden, Wien 1926, p. 148, note 13.

136 "הוואלט" - שודט: "היער היינו Wollgraben - חפיר הצמר". רחוב היהודים נבנה על מה שהיה פעם חפיר הצמר. הבנות יכלו לטייל מאחורי הבתים שבצד מערב של רחוב היהודים, במה שנשאר מהחפיר הישן, ואולי אף גם בהמשכו, דרומית לרחוב היהודים. לא נראה שהיו שם עצים רבים.

137 "אשפה" - שודט: "Kot" - זבל. כיון שהביוב של רחוב היהודים התנקז דרך החפיר לתוך נהר המיין, יש לשער שהיתה במקום תמיד כמות מספיקה של זבל.

138 "שבת מענטיל" - מעיל של שבת. שודט: "ליהודים יש מעיל מיוחד לבית הכנסת (Schul-Mäntel). יש בו חורים בצד כדי להעביר את הידיים. לכל זר, או אפילו למקומי, ואפילו נשוי, אסור ללבוש מעיל זה עד שיקבל את החברות בקהילה בפועל". כוונתו אינה מובנת.

על השבת מענטיל של משי, ראה המבורגר: וורמיישא, ח"א, עמ' ז, הערה 1; לעיתים תפרו את השרוול הימני כך שהיד לא תצא, כדי למנוע אפשרות של הוצאה בשבת בשוגג, ראה יוסף אומץ, סימן תקצא.